

The eDisciple

A new weekly teaching email.
Gain new insight into the
stories and teachings of the Master every week.

Synagogues and houses of worship are meant for public prayer, but beware of using them as stages for self-aggrandizement.

Showing Off in Prayer

Like giving charity, prayer constitutes a fundamental and regular part of Jewish practice. The Master criticized those who “love to stand and pray in the synagogues and on the street corners” to be seen by men (Matthew 6:5). He referred to such behavior as “hypocrisy,” a word He used to mean religious pretension and showing off.

To understand the context of Yeshua’s criticism, two modes of prayer must be distinguished. Jewish practice enjoins people to pray three times a day at the times of prayer. The times of prayer correspond to the morning and afternoon sacrifice in the Temple and the recitation of the Shema in the evening. Prayer at the fixed times of prayer ideally happens in the context of a liturgical synagogue prayer service, but individuals may pray the liturgies of the times of prayer on their own, in private.

Yeshua and His disciples obviously participated in the liturgical prayers services of the Temple and synagogue, and the book of Acts characterizes His disciples as continually in the Temple worshipping God and devoted to “the prayers” (Acts 2:24). Public, liturgical prayers services, however, are not occasions for personal prayer. For this reason, synagogue liturgy is always formulated in the first person common plural: “Our Father, Our King, Our LORD, Our Savior, etc.”

A second mode of prayer (not necessarily attached to the daily times of prayer) encourages prayer and petition without fixed formula or liturgical pattern—similar to the individualized, extemporaneous type of prayer familiar in modern Evangelicalism. Yeshua’s criticisms in Matthew 6 apply primarily to this second mode of prayer, not the first. Yeshua’s admonition should not be construed as indictment against public, liturgical prayer in the synagogue or Temple—rather He spoke against the extemporaneous prayers of an individual conducted in public.

De eDiscipel

Een nieuwe wekelijkse onderwijs e-mail.
Verwerf elke week nieuw inzicht in de
verhalen en leringen van de Meester.

Synagogen en huizen van aanbidding zijn bedoeld voor het openbaar gebed, maar pas op met ze te gebruiken als podia voor zelfverheerlijking.

Zich Aanstellen bij het Bidden

Evenals het geven aan liefdadigheid, vormt gebed een fundamenteel en vast onderdeel van de joodse praktijk. De Meester had kritiek op diegenen die “graag rechtstaan en bidden in de synagogen en op de hoeken van de straten” om door de mensen gezien te worden (Matteüs 6:5). Hij verwees naar dergelijk gedrag als “huichelarij”, een woord dat Hij in de betekenis van religieuze pretentie en zich aanstellen gebruikte.

Om de context van de kritiek van Yeshua te begrijpen, moeten we twee manieren van bidden onderscheiden. De Joodse praktijk wil dat mensen drie keer per dag bidden; op de tijden van het gebed. De tijden van het gebed komen overeen met het morgen- en namiddag-offer in de Tempel en avonds met het uitspreken van het Shema. Het bidden op de vaste gebedstijden gebeurt bij uitstek in het kader van een liturgische gebedsdienst in de synagoge, maar men kan de liturgieën van de gebedstijden ook zelf bidden, als men alleen is.

Yeshua en Zijn discipelen namen uiteraard deel aan de liturgische gebedsdiensten van de Tempel en de synagoge, en het boek Handelingen karakteriseert Zijn discipelen als dat ze voortdurend in de Tempel God aanbaden en zich aan “de gebeden” wijdden (Hand. 2:24). Publieke, liturgische gebedsdiensten zijn echter geen gelegenheden voor persoonlijk gebed. Om deze reden wordt de liturgie van de synagoge altijd geformuleerd in de eerste persoon meervoud: “Onze Vader, Onze Koning, Onze HEERE, Onze Redder, enz.” Een tweede gebedsvorm (niet per se verbonden aan de dagelijkse gebedstijden) stimuleert het bidden zonder vaste formule of liturgisch patroon – dit is vergelijkbaar met het individuele, geïmproviseerde soort gebed dat in de hedendaagse Evangelische kringen gebruikelijk is. Yeshua's kritiek in Matteüs 6 betreft in de eerste plaats deze tweede manier van gebed, niet de eerste. Yeshua's vermaning moet niet worden opgevat als een aanklacht tegen het publieke, liturgische gebed in de synagoge of Tempel - maar Hij sprak tegen de geïmproviseerde gebeden van een individu in het openbaar uitgesproken. Yeshua's

Yeshua's words do not suggest that all prayers conducted in public forums and houses of worship are disingenuous or publicity seeking. Rather, He warned against the "hypocrites" who abused places of prayer by using them as stages for pious showmanship.

The Master warned His disciples against making their personal prayers and petitions public. To do so draws attention to oneself and crosses the fine line between piety and pretentiousness. The problem is not the public visibility of a man in prayer but his desire to be seen by others and perceived as pious.

For purposes of personal prayer, Yeshua told His disciples to "enter into your rooms and close your doors behind you" (Isaiah 26:20), like the prophet Elisha who shut the door upon Gehazi and the Shunammite woman in order to pray (2 Kings 4:33). The Master exemplified this form of personal, private prayer by daily seeking out lonely places to offer up prayers to His Father in Heaven.

woorden suggereren niet dat alle uitgesproken gebeden in openbare forums en gebedshuizen achterbaks zijn of publiciteit zoeken. Integendeel, Hij waarschuwde tegen de "hypocrieten" die gebedsplaatsen misbruikten door ze te gebruiken als podia voor vrome vertoningen.

De Meester waarschuwde Zijn discipelen tegen het openbaar maken van hun persoonlijke gebeden en verzoeken. Dit doen vestigt de aandacht op zichzelf en overschrijdt de dunne lijn tussen vroomheid en pretentie. Het probleem is niet dat een mens in gebed publiekelijk zichtbaar is, maar wel zijn verlangen om door anderen als vroom te worden beschouwd.

Met betrekking tot persoonlijk gebed zei Yeshua tegen Zijn discipelen om "in uw kamers te gaan en uw deuren achter u te sluiten" (Jesaja 26:20), net als de profeet Elisa, die de deur voor Gehazi en de Sunamietische vrouw sloot om te bidden (2 Koningen 4:33). De Meester gaf het voorbeeld bij deze vorm van persoonlijk, afgezonderd gebed door dagelijks naar eenzame plaatsen te zoeken om gebeden tot Zijn Vader in de hemel aan te bieden.

